HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 27. marts 2007

om ajourføringen i 2007 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

(2007/209/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99, stk. 2, og artikel 128, stk. 4,

som henviser til henstilling fra Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Det Europæiske Råd fornyede på sit forårsmøde i 2005 Lissabon-strategien ved igen at fokusere på vækst og beskæftigelse i Europa.

(2) Rådet vedtog i juli 2005 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (2005-2008) [1] og en beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker [2], som tilsammen udgør »de integrerede retningslinjer for beskæftigelse og vækst«.

(3) Medlemsstaterne blev opfordret til at tage hensyn til de integrerede retningslinjer for beskæftigelse og vækst i deres nationale reformprogrammer for økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker.

(4) Alle medlemsstaterne havde inden udgangen af oktober 2005 indsendt deres nationale reformprogrammer, som Kommissionen evaluerede og aflagde beretning om i sit bidrag til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

(5) Det Europæiske Råd tog på sit forårsmøde i 2006 disse dokumenter ad notam og afgrænsede fire prioritetsområder (FoU og innovation, erhvervsklima, beskæftigelsesmuligheder og integreret energipolitik), inden for hvilke det vedtog et mindre antal specifikke foranstaltninger, som det opfordrede medlemsstaterne til at gennemføre inden udgangen af 2007.

(6) Medlemsstaterne har i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006 fremlagt deres årsrapporter om gennemførelsen af de nationale reformprogrammer.

(7) Disse årlige gennemførelsesrapporter er blevet analyseret af Kommissionen, som har redegjort for sine konklusioner i den årlige statusrapport for 2007 [3].

(8) Der bør på baggrund af denne analyse formuleres en række henstillinger. Med henblik på at fortsætte en sammenhængende og integreret gennemførelse af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse bør de landespecifikke henstillinger vedrørende økonomiske politikker og beskæftigelse nu vedtages inden for rammerne af et enkelt instrument. Denne tilgang afspejler den integrerede struktur i de nationale reformprogrammer og gennemførelsesrapporterne samt den nødvendige overensstemmelse mellem retningslinjerne for beskæftigelse og de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, jf. artikel 99, stk. 2, og artikel 128, stk. 2, sidste punktum.

[1] EUT L 205 af 6.8.2005, s. 28.
[2] EUT L 205 af 6.8.2005, s. 21.
[3] KOM(2006) 816, del II.

(9) Med henblik på fuld gennemførelse af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse bør denne henstilling også omfatte specifikke henstillinger til medlemsstaterne i euroområdet.

(10) Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om denne henstilling [1],

HENSTILLER til medlemsstaterne at træffe foranstaltninger på grundlag af de retningslinjer, der redegøres for i bilaget, og at rapportere om opfølgningen i deres næste årlige statusrapporter om gennemførelsen af de nationale reformprogrammer inden for rammerne af den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2007.

På Rådets vegne
P. STEINBRÜCK
Formand

[1] Udtalelse afgivet den 15.2.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

BILAG

BELGIEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Belgien gør pæne fremskridt med at gennemføre og styrke effekten af sit nationale reformprogram for 2005-2008. Selv om der er en vis risiko for de offentlige finansers bæredygtighed på grund af den aldrende befolkning, er de generelle politikrammer velegnede. På trods af begrænsede FoU-fremskridt gennemfører Belgien de planlagte foranstaltninger på det mikroøkonomiske område og styrker eksisterende reformer, der skal øge investeringerne. På beskæftigelsesområdet er resultaterne mere blandede, og der er behov for foranstaltninger til virkeliggørelse af EU-beskæftigelsesmålene, navnlig for ældre arbejdstagere. Belgien har iværksat en række foranstaltninger for at opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

3. Blandt de stærke sider ved Belgiens nationale reformprogram og dets gennemførelse er: det fortsatte fald i gældskvoten, stabilisering af FoU-intensiteten efter en nedgang i 2002-2003, etablering af virksomhedsklynger og konkurrenceevnepoler, forbedret gennemførelse af direktiver for det indre marked, yderligere foranstaltninger til forbedring af lovgivning og administrativ forenkling, politikken til fremme af virksomhedsetablering, foranstaltningerne til forbedring af undervisning, der kombinerer praksis og teori, og den formelle anerkendelse af erhvervede færdigheder og kvaliteten af systemet for teknisk uddannelse.

4. De politikområder i det belgiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: nedbringelse af skatten på arbejde og begrænsning af regionale skævheder på arbejdsløsheds- og beskæftigelsesområdet. Det anbefales på den baggrund, at Belgien:

   — samtidig med, at der gennemføres finanspolitiske forbedringer, gør en yderligere indsats for at sænke skatten på arbejde til det gennemsnitlige niveau i nabolandene, navnlig ved at reducere skattekilen for lavtuddannede arbejdstagere

   — træffer yderligere foranstaltninger til begrænsning af de regionale skævheder på arbejdsløsheds- og beskæftigelsesområdet gennem en samlet økonomisk strategi, herunder aktive arbejdsmarkedspolitikker, genindslusning og uddannelse.

5. Det er desuden vigtigt, at Belgien i den periode, som det nationale reformprogram dækker, navnlig bestræber sig på: at opnå langsigtet bæredygtighed i de offentlige finanser, at fastlægge politikker og foranstaltninger til yderligere nedbringelse af emissionerne, at fremme konkurrencen på gas- og elektricitetsmarkederne, herunder gennem uafhængige og effektive reguleringsmekanismer og gennem yderligere foranstaltninger vedrørende transmission og distribution, og på at øge beskæftigelsesfrekvensen for ældre arbejdstagere og sårbare grupper, navnlig ved yderligere at skærpe reglerne for førtidspensionering og fremme forebyggende (uddannelse og erhvervsuddannelse) og aktive arbejdsmarkedspolitikker.

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Den Tjekkiske Republik har gjort begrænsede fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram: fremskridtet fremgår på flere områder ikke tydeligt, visse reformer er blevet udskudt, mens andre ikke er sat i gang. Den stærke økonomiske vækst burde imidlertid lette gennemførelsen af reformer. Der er visse risici på det makroøkonomiske område, navnlig med hensyn til en mellemsigtet budgetkonsolidering og de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed set i sammenhæng med en aldrende befolkning. Den Tjekkiske Republik generelt klarer sig ganske godt på det mikroøkonomiske område. Selv om de private udgifter til FoU udvikler sig gunstigt, har de generelle fremskridt med hensyn til FoU-politikkerne været beskedne. På beskæftigelsesområdet kræves der en større indsats for at forbedre arbejdsmarkedets fleksibilitet, hvilket er en central udfordring. Resultaterne med hensyn til at opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006, har også været blandede.

3. Blandt de gode resultater i forbindelse med gennemførelsen af det nationale reformprogram er positive foranstaltninger til at skærpe kontrollen med og øge åbenheden omkring de offentlige finanser, til at forbedre lovgivning og erhvervsklimaet, til at revidere læseplanerne for grunduddannelsen og uddannelsen på gymnasieniveau, til at øge tilgangen til videregående uddannelse og foranstaltninger til, at det kan betale sig at arbejde.

4. De politikområder i det tjekkiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: de offentlige finansers bæredygtighed, eftersom der i 2007-budgettet kalkuleres med overskridelse af udgiftslofterne og et øget underskud, forøgelse af finansielle midler til FoU og mere effektiv anvendelse af disse midler, forbedring af sikkerhed og fleksibilitet på arbejdsmarkedet, mere effektivitet og retfærdighed på uddannelsesområdet og øget deltagelse i livslang læring. Det anbefales på den baggrund, at Den Tjekkiske Republik:

   — med henblik på at forbedre de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed tager skridt til at gennemføre reformer af pensionsordninger og sundhedsvæsenet, navnlig på grundlag af rapporten fra 2005, hvori der redegøres for alle de berørte parters synspunkter, og fastsætter en tidsplan for deres gennemførelse

   — øger indsatsen for at forbedre samarbejdet mellem virksomheder, universiteter og offentlige FoU-institutioner, samtidig med at den offentlige investering i FoU øges og gøres mere effektiv

   — yderligere moderniserer jobbeskyttelsen, herunder lovgivningen og skatte- og overførselssystemerne, skaber mere effektive og retfærdige uddannelser, navnlig så de bliver tilpasset arbejdsmarkedets behov, giver incitamenter til at investere i uddannelse, navnlig for ældre arbejdstagere og lavtuddannede, og gør udbuddet af videregående uddannelser mere diversificeret.

5. Det er desuden vigtigt, at Den Tjekkiske Republik i den periode, som det nationale reformprogram dækker, navnlig bestræber sig på: at forbedre patentsystemet og beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, at øge indsatsen på ikt-området, herunder ved at gennemføre og overvåge anvendelsen af lovgivning, der åbner mulighed for at anvende e-forvaltning, at nå opstillede mål med hensyn til begrænsning af den administrative byrde for virksomhederne, at forbedre adgangen til finansiering for innovative virksomheder, at udvikle forbindelser mellem udenlandskejede og nationale virksomheder, at indføre iværksætteruddannelse i læseplanerne, at integrere ugunstigt stillede grupper bedre på arbejdsmarkedet, at begrænse regionale beskæftigelsesskævheder, at forene arbejdsliv og familieliv, at udligne de kønsbestemte lønforskelle og at gennemføre en strategi for aktiv aldring.

DANMARK

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Danmark gør store fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i foråret 2006. Danmark har med velfærdsaftalen fra juni 2006 yderligere styrket sin reformstrategi med hensyn til både den makroøkonomiske politik og beskæftigelsespolitikken og har gjort store fremskridt med at nå til national enighed om reformerne. Danmark har også gjort fremskridt inden for de mikroøkonomiske politikker, bl.a. på konkurrenceområdet.

3. Blandt de stærke sider ved Danmarks nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er: den omfattende, integrerede reformstrategi, der fungerer som benchmark for andre medlemsstater, kombinationen af en mellemsigtet og langsigtet strategi, der styrkes af, at der konsekvent tages hensyn til de berørte parters bidrag, flexicurity-modellen for arbejdsmarkedet, den overordnede makroøkonomiske strategi til sikring af finanspolitikkens langsigtede holdbarhed, herunder begrænsning af udgifterne, overskud på de offentlige finanser og en hurtig nedbringelse af den offentlige gæld samt de fornuftige tiltag, der sigter mod at øge arbejdsudbuddet på længere sigt, specielt aftalen om at hæve aldersgrænsen for efterløn.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det vigtigt, at Danmark navnlig fokuserer på: tiltag, der sigter mod at øge arbejdsudbuddet på mellemlang sigt, frem til 2015, herunder yderligere initiativer, der kan styrke incitamenterne til at arbejde, og yderligere bestræbelser på at integrere ældre og indvandrere på arbejdsmarkedet, gennemførelse af de foreslåede reformer af konkurrencelovgivningen og sikring af, at de relevante myndigheder udøver deres nye konkurrencebeføjelser aktivt, yderligere foranstaltninger vedrørende sammenkobling af energinet for at få el- og gasmarkederne til at fungere bedre, udarbejdelse af yderligere emissionsbegrænsende politikker og tiltag og styrkelse af de eksisterende målrettede tiltag, der sigter mod at forbedre folkeskolen og ungdomsuddannelserne og øge antallet af studerende, der gennemfører en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse, hvis foranstaltningerne viser sig at være utilstrækkelige til at nå de ambitiøse mål, som er fastsat.

TYSKLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Tyskland gør pæne generelle fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og specielt med de centrale makro- og mikroøkonomiske udfordringer og prioriterede foranstaltninger. Det går langsommere fremad på beskæftigelsesområdet. Det går også ganske godt med opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

3. Blandt de positive resultater ved gennemførelsen af reformerne i 2006 er, at der er gjort fremskridt med de offentlige finansers konsolidering og bæredygtighed, og der er gennemført forskellige foranstaltninger vedrørende bedre lovgivning, f.eks. oprettelsen af et uafhængigt forbundsråd til konsekvensvurdering (»Normenkontrollrat«) og det web-baserede informationsredskab, »Startothek«, til etablering af virksomheder. Der er også gjort fremskridt inden for videnssamfundet (FoU og innovation), og foranstaltninger til indslusning på arbejdsmarkedet af ældre ledige er blevet mere synlige.

4. De politikområder i det tyske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: forbedring af de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed, øget konkurrence, navnlig inden for lovregulerede brancher og erhverv og nye bredbåndsmarkeder, og bekæmpelse af strukturel arbejdsløshed. Det anbefales på den baggrund, at Tyskland:

   — forbedrer de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed gennem fortsat finanspolitisk konsolidering med henblik på nedbringelse af gæld og ved gennemførelse af reformen af sundhedsvæsenet med det formål at holde udgifterne nede og styrke effektiviteten i sundhedssektoren

   — forbedrer rammebetingelserne for konkurrencen på markederne for varer og tjenesteydelser, bl.a. ved fortsat at slække på de restriktive regler, der er gældende for lovregulerede brancher og erhverv, og ved at gennemføre effektiv regulering af bitstrømsadgang på engrosniveau

   — bekæmper den strukturelle arbejdsløshed ved at integrere de lavtuddannede på arbejdsmarkedet gennem bedre adgang til kvalifikationsforbedring, ved at gå videre med gennemførelsen af den planlagte reform af skatteordninger og sociale ordninger, ved at tilbyde mere effektiv arbejdsformidling for langtidsledige og ved at forbedre unges erhvervsmæssige integrering.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Tyskland navnlig bestræber sig på: at forbedre procedurerne ved offentlige indkøb, forbedre rammebetingelserne for konkurrence i jernbanesektoren og inden for gas- og elværker, hvor konkurrencen er utilstrækkelig på grund af høj koncentration, at fremskynde virksomhedsetablering og lette ansættelse af den første arbejdstager, at bygge videre på de eksisterende foranstaltninger til forbedring af livslang læring, herunder ved at forbedre erhvervsuddannelse for voksne, og at forbedre mulighederne for børnepasning.

ESTLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Estland gør store fremskridt med gennemførelsen af foranstaltninger, der vedrører landets største udfordringer — FoU og innovation og beskæftigelse — og de fire prioriterede indsatsområder, der blev afgrænset på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Landet gør også en imponerende indsats for at sikre kohærens mellem det nationale reformprogram og samhørighedspolitikken, og gennemførelsesrapporten kan i den henseende betragtes som en model.

3. Blandt de stærke sider ved Estlands nationale reformprogram og dets gennemførelse er: opgraderingen af flere politikmål, hvilket er udtryk for en behørig ambitiøs tilgang, oprettelsen af et nyt strategikontor for at styrke gennemførelsen, som er et eksempel til efterfølgelse for andre, de succesfulde makroøkonomiske politikker, der er foreslået i det nationale reformprogram for finanspolitisk bæredygtighed og til fremme af beskæftigelsen, den betragtelige indsats, der er gjort for at øge både de offentlige og private FoU-investeringer og for at fremme FoU i virksomhederne, foranstaltninger til fremme af virksomhedsetableringer og finansiering af innovative små og mellemstore virksomheder samt fremskridt på en lang række miljøområder, f.eks. en økologisk skattereform.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det vigtigt, at Estland navnlig fokuserer på: at sikre en klarere prioritering og forbedre det interministerielle samarbejde for at sikre, at midler til FoU og innovation anvendes effektivt, at styrke indsatsen for at sikre, at FoU-resultaterne omsættes til nyskabende tjenesteydelser og produkter, at tilskynde til tættere samarbejde mellem universiteter og virksomheder, at opnå en målrettet gennemførelse af den planlagte proaktive konkurrencepolitik, at forbedre arbejdsmarkedets fleksibilitet gennem yderligere fremskridt med revideringen af arbejdsmarkedslovgivningen, at styrke aktive arbejdsmarkedspolitikker og forbedre arbejdstagernes kvalifikationer yderligere gennem styrkelse af reformerne inden for uddannelse og livslang læring.

GRÆKENLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Grækenland gør visse fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram, selv om de er mere begrænsede for så vidt angår de mikroøkonomiske og beskæftigelsesmæssige aspekter. Landets resultater på det makroøkonomiske område er relativt gode, hvorimod der er behov for yderligere fremskridt med reformerne på det mikroøkonomiske område og beskæftigelsesområdet. Grækenland reagerer delvis på de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Hvad angår regeringsførelse, kan bedre koordinering på de administrative niveauer yderligere styrke det konstruktive samarbejde, der allerede er kommet i stand med en bred vifte af interessenter.

3. Blandt de stærke sider ved det græske nationale reformprogram og dets gennemførelse er de gode resultater, der er opnået med konsolideringen af de offentlige finanser. Der er lovende tegn på fremskridt med hensyn til: forbedring af fordelingen af offentlige ressourcer, forbedring af erhvervsklimaet, FoU og innovation, ikt, kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse, den samlede arbejdsløshed og uddannelse. De kvalitative aspekter af den økonomiske vækst er blevet forbedret med private investeringer som den vigtigste bidragyder.

4. De politikområder i det græske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: forbedring af de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed ved at reformere pensionssystemet, modernisering af den offentlige administration, iværksættelse af mere effektive foranstaltninger til at øge beskæftigelsesfrekvenserne, bekæmpelse af arbejdsløshed og sort arbejde, modernisering af jobbeskyttelsen og fremme af arbejdskraftens mobilitet samt forøgelse af uddannelsernes kvalitet og deres relevans i forhold til arbejdsmarkedet. Det anbefales på den baggrund, at Grækenland:

— går videre med den finanspolitiske konsolidering og nedbringelse af gælden og fastsætter en tidsplan for gennemførelse af en pensionsreform med henblik på at forbedre den langsigtede finanspolitiske bæredygtighed

— moderniserer sin offentlige administration gennem en forbedring af regulerings-, kontrol- og håndhævelseskapaciteten, herunder ved at forbedre færdighederne, for også at sikre effektiv anvendelse af strukturfondene

— moderniserer jobbeskyttelsen, herunder lovgivningen, reducerer skattekilen for arbejde og styrker aktive arbejdsmarkedspolitiker til fremme af fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet og sørger for, at sort arbejde bekæmpes

— går videre med reformer af uddannelsessystemet og øger investeringerne i den obligatoriske og den videregående undervisning, fremskynder gennemførelsen af reformen af livslang læring og forbedrer kvaliteten af foranstaltninger til opfyldelse af arbejdsmarkedsbehovene, nedbringer antallet af børn og unge, der forlader skolen for tidligt, og øger voksnes deltagelse i uddannelse og erhvervsuddannelse.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Grækenland navnlig fokuserer på: at fremskynde indsatsen for at formulere en forsknings- og innovationsstrategi og øge investeringerne i FoU, at forbedre gennemførelsen af direktiverne om det indre marked, at sikre en hurtigere virkeliggørelse af de mål for små og mellemstore virksomheder, der blev opstillet af Det Europæiske Råd i foråret 2006, at gennemføre politikker, der i højere grad får kvinderne ud på arbejdsmarkedet, samt at iværksætte en ensartet dynamisk strategi i forhold til den aldrende befolkning.

SPANIEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Spanien gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Det er nu afgørende, at der sker yderligere gennemførelse af nye love og foranstaltninger på de syv centrale politikområder for at øge beskæftigelsen og produktiviteten og fremskridtet hen imod fuld konvergens, hvad angår BNP pr. indbygger, i forhold til EU-25.

3. Vigtige positive resultater med gennemførelsen og styrkelsen af det spanske nationale reformprogram omfatter: en hurtigere nedbringelse af den offentlige gæld end oprindeligt planlagt, pæne fremskridt med gennemførelsen af planen for FoU og innovation, inddragelse af iværksætteruddannelse i de nationale læseplaner på alle uddannelsesniveauer, fremskridt indenfor den sociale dialog, sådan som det er afspejlet i den omfattende trepartsaftale fra maj 2006, og tilfredsstillende fremskridt hen imod virkeliggørelse af kvantificerede mål, navnlig for kvindernes beskæftigelse.

4. De politikområder i det spanske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: øget konkurrence på elektricitetsmarkederne og yderligere reduktion af segmenteringen af arbejdsmarkedet og gennemførelse af yderligere forbedringer på uddannelsesområdet. Det anbefales på den baggrund, at Spanien:

   — træffer yderligere foranstaltninger for at øge konkurrencen i energisektoren, navnlig ved at forbedre de grænseoverskridende forbindelser med henblik på at opnå større forsyningssikkerhed

   — moderniserer jobbeskyttelsen med afsæt i de seneste foranstaltninger, herunder lovgivningen, med henblik på at øge fleksibiliteten og sikkerheden på arbejdsmarkedet, bekæmper segmenteringen og gør deltidsarbejde mere attraktivt

   — fortsætter sine bestræbelser på at gennemføre den nye erhvervsuddannelsesmodel, der integrerer erhvervsuddannelse og erhvervsmæssig efter- og videreuddannelse, sikrer effektiv gennemførelse af uddannelsesreformer, også på regionalt plan, for at forhindre, at børn og unge forlader skolen for tidligt.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Spanien navnlig fokuserer på: at holde inflationen nede på mellemlang sigt, at øge konkurrencen inden for forretningsservice og detailmarkedet, at forbedre reguleringen, at gennemføre miljøforanstaltninger, navnlig reduktion af CO_2-emissionerne, at højne kvalifikationsniveauet og øge produktiviteten og integrere indvandrere på arbejdsmarkedet, at øge børnepasningsmulighederne, at gennemføre de planlagte foranstaltninger på boligmarkedet med henblik på gradvis at nedbringe boligpriserne på mellemlang sigt, samt gennemføre reformer på pensions- og sundhedsområdet, som også indvirker positivt på finanspolitikkens langsigtede holdbarhed.

FRANKRIG

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Frankrig gør pæne fremskridt med iværksættelsen af det nationale reformprogram og de foranstaltninger, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i foråret 2006. Frankrig fortsætter i en gunstig økonomisk kontekst sin indsats for at konsolidere budgettet, samtidig med at landet fortsat forsøger at øge sit vækstpotentiale, navnlig gennem nye tilsagn vedrørende forskning og innovation. Resultaterne på beskæftigelsesområdet er blevet forbedret, men de er generelt blandede.

3. Blandt de positive resultater, der er opnået med de iværksatte reformer, forekommer etableringen af konkurrenceevnecentre og nye forsknings- og innovationsstrukturer at være særligt lovende, og det samme gælder den målsætning, at der senest i 2010 afsættes 3 % af bruttonationalproduktet til FoU. Den nylige reform af lovgivningen vedrørende de offentlige finanser burde på afgørende vis sikre en bedre forvaltning af de offentlige budgetter. Der har for første gang siden 2001 været en nedgang i arbejdsløsheden, hvilket er udtryk for en positiv udvikling, og de seneste foranstaltninger til fordel for unge ledige synes at være et skridt i den rigtige retning. Med hensyn til ældre arbejdstageres beskæftigelse er man ved at tage de første skridt som led i en national handlingsplan, der blev vedtaget i juni 2006.

4. De politikområder i det franske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: sikring af en vedvarende forbedring af de offentlige finanser gennem opfyldelse af de tilsagn, staten har givet, og ved at følge udviklingen i de kommunale finanser og i socialsikringsudgifterne, sikring af rammebetingelserne for konkurrencen i visse netværksindustrier og visse transportsektorer, og iværksættelse af en overordnet strategi både for at sikre et mere velfungerende arbejdsmarked og for at sikre den enkeltes karriereforløb, samt en indsats for at holde ældre arbejdstagere i arbejde, bl.a. gennem bedre adgang til uddannelse hele livet igennem. Det anbefales på den baggrund, at Frankrig:

— sikrer sine offentlige finansers bæredygtighed, idet der tages hensyn til konsekvenserne af den aldrende befolkning gennem fortsat budgetmæssig konsolidering og nedbringelse af gælden. Den planlagte revision af pensionssystemet i 2008 bør konsolidere de resultater, der blev opnået med reformen i 2003

— forbedrer konkurrencevilkårene inden for gas- og elforsyning og inden for jernbanegodstransport

— styrker livslang læring og moderniserer reglerne for jobbeskyttelse for at fremme fleksibilitet og beskæftigelsessikkerhed på arbejdsmarkedet og modvirker segmentering på grund af forskellige arbejdskontrakttyper ved at lette overgangen mellem tidsbegrænsede og tidsubegrænsede kontrakter.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Frankrig navnlig fokuserer på: at øge konkurrencen inden for lovregulerede brancher og erhverv, at styrke politikkerne til fremme af bedre lovgivning og fremme af iværksætterinitiativer, navnlig hvad angår støtte til unge virksomheder og fremme af iværksætterånden i samfundet, og at tage yderligere skridt til at øge udbuddet af arbejdskraft.

IRLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Irland gør store fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Forvaltningen af vækst- og jobstrategien har desuden fået større politisk synlighed, navnlig på grund af den nyligt indgåede arbejdsmarkedsoverenskomst »Towards 2016«.

3. Blandt de stærke sider ved Irlands nationale reformprogram og dets gennemførelse er: den nyligt vedtagne strategi for videnskab, teknologi og innovation for 2007-2013 og den mærkbare forøgelse af den offentlige investering i FoU, anerkendelse af behovet for at prioritere offentlig investering i infrastruktur og andre vækst-fremmende udgifter, foranstaltninger til at modvirke, at børn og unge forlader skolen for tidligt og foranstaltninger til forbedring af kvalifikationerne, f.eks. tilsagnet om senest i 2007 at fastlægge en langsigtet national strategi for færdigheder, som hilses velkommen.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det vigtigt, at Irland navnlig fokuserer på: at fremskynde formuleringen af konkrete foranstaltninger til reformering af pensionsordningerne, at iværksætte yderligere emissionsbegrænsende foranstaltninger, at styrke indsatsen for at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen, herunder ved etablering af omfattende børnepasningsinfrastrukturer, videreudvikling af politikrammen for arbejdsmarkedet og migranters sociale integration og ved især at prioritere støtte til ældre og lavtuddannede arbejdstagere. Der bør fastsættes mellemliggende værdier for omfanget af FoU-investeringerne for 2010, og udviklingen på boligmarkedet, som kan få indflydelse på de mellemsigtede vækstmuligheder, bør overvåges nøje.

ITALIEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Italien gør fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Sammenlignet med sidste års nationale reformprogram redegøres der i den italienske gennemførelsesrapport for en klarere strategi, som dækker alle politikområder og synergierne mellem dem, og den er derfor mere ambitiøs. Der er gjort størst fremskridt på det mikroøkonomiske område. De foreslåede strategier og foranstaltninger på det makroøkonomiske område er generelt velegnede, men selve gennemførelsen er afgørende. Der er behov for at styrke beskæftigelsespolitikken på visse vigtige områder. Resultaterne har været blandede med hensyn til opfyldelsen af de forpligtelser, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i foråret 2006.

3. Blandt de stærke sider ved den italienske gennemførelsesrapport er: foranstaltninger til at fremme konkurrencen inden for forretningsservice og andre serviceydelser, initiativer til at øge anvendelsen af ikt og foranstaltninger til at øge koordineringen af foranstaltninger, der skal forbedre erhvervsklimaet.

4. De politikområder i det italienske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: finanspolitisk bæredygtighed, hvor tilsagnene skal omsættes til handling, konkurrence på markederne for varer og tjenesteydelser, hvor en målrettet gennemførelse af de planlagte reformer bør danne grundlag for yderligere fremskridt, bekæmpelse af sort arbejde og øget flexicurity på arbejdsmarkedet og forbedring af uddannelse og livslang læring. Det anbefales på den baggrund, at Italien:

   — ihærdigt søger at opnå finanspolitisk konsolidering, således at tendensen for ratioen gæld/BNP pr. indbygger bliver nedadgående, og gennemfører pensionsreformerne fuldt ud med henblik på at forbedre de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed

   — fortsætter gennemførelsen af de nyligt bebudede reformer og gør fremskridt med liberaliseringsstrategien med henblik på at øge konkurrencen på markederne for varer og tjenesteydelser

   — begrænser de regionale forskelle på beskæftigelsesområdet ved at bekæmpe sort arbejde, øge børnepasningsmulighederne og sikre, at arbejdsformidlingen fungerer effektivt i hele landet

   — udvikler en bred strategi for livslang læring og forbedrer uddannelsernes kvalitet og arbejdsmarkedsrelevans.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Italien fokuserer på: FoU, hvor den overordnede strategi, på trods af positive tendenser på visse områder, endnu ikke er afsluttet, effektive foranstaltninger, der skal gøre børnepasningen mere bæredygtig, samtidig med at kvaliteten og adgangen hertil bevares, bæredygtig anvendelse af ressourcer, hvor det er afgørende at iværksætte og efterfølgende styrke yderligere foranstaltninger, gennemførelse af planer til forbedring af infrastrukturerne, styrkelse og fuld gennemførelse af systemet til konsekvensvurdering af foreslået lovgivning.

CYPERN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Cypern gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og af foranstaltningerne på de fire prioriterede indsatsområder, der blev formuleret af Det Europæiske Råd i foråret 2006. Tilsyneladende forløber gennemførelsen af hovedparten af foranstaltningerne planmæssigt.

3. De stærke sider ved det nationale reformprogram og dets gennemførelse i 2006 omfatter: fremskridt med finanspolitisk konsolidering, en ny politik til etablering af et omfattende system for forskning og innovation og fortsat generelt gode resultater på beskæftigelsesområdet understøttet af en lang række aktive arbejdsmarkeds-foranstaltninger.

4. De politikområder i det cypriotiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: udgifterne til den aldrende befolkning, hvor der ikke sker fremskridt med foranstaltningerne, og yderligere forøgelse af beskæftigelsesmulighederne for de unge. Det anbefales på den baggrund, at Cypern:

— tager skridt til at gennemføre reformer af pensionssystemet og sundhedsvæsenet og fastsætter en tidsplan for deres gennemførelse for at forbedre den langsigtede bæredygtighed

— fremmer livslang læring og yderligere øger beskæftigelses- og uddannelsesmulighederne for unge ved at fremskynde reformerne af alle former for uddannelse, herunder også lærlingeuddannelserne.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Cypern fokuserer på: foranstaltninger, der skal fremme investeringer med risikovillig kapital og øge konkurrencen inden for lovregulerede brancher og erhverv.

LETLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Letland gør fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram, navnlig på det mikroøkonomiske område og beskæftigelsesområdet. Politikforanstaltningerne over for de centrale makroøkonomiske udfordringer er imidlertid mindre omfattende. Hvad angår konklusionerne fra Det Europæiske Råd i foråret 2006 er fremskridtene ikke entydige. Hvad angår forvaltningen af vækst- og beskæftigelsesstrategien, er denne proces blevet mere politisk synlig siden vedtagelsen af det nationale reformprogram, og de berørte parters inddragelse er øget.

3. Blandt de stærke sider ved Letlands nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er flere foranstaltninger, der skal lette etablering og finansiering af innovative små og mellemstore virksomheder, herunder oprettelse af en ny fond for garanti og risikovillig kapital, og tiltag til oprettelse af en kvikskranke til etablering af virksomheder. Letland har også iværksat flere foranstaltninger, der har medvirket til at opnå gode arbejdsmarkedsresultater.

4. De politikområder i det lettiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: mere konkrete foranstaltninger til sikring af makroøkonomisk stabilitet og forebyggelse af økonomisk overophedning, videreudvikling af FoU-strategien for at forbedre prioriteringen og øge den private sektors investeringer, mere effektive foranstaltninger til at øge arbejdskraftudbuddet og forbedre arbejdskraftens kvalifikationer. Det anbefales på den baggrund, at Letland:

— fastholder økonomisk og budgetmæssig bæredygtighed ved at føre en mere restriktiv finanspolitik, således at man kan undgå overophedning, og der kan foretages en omhyggelig prioritering af udgifter

— fremskynder gennemførelsen af politikreformer inden for forskning og innovation for at landet kan nå de ambitiøse mål, der er opstillet i dets nationale reformprogram. Det gælder især politikker, der skal fremme partnerskaber mellem forsknings- og uddannelsesinstitutioner og virksomheder

— styrker indsatsen for at øge udbuddet af arbejdskraft og øge produktiviteten ved at forbedre den regionale mobilitet, ved at forbedre uddannelsessystemets evne til at opfylde arbejdsmarkedets behov og ved at etablere et system for livslang læring.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Letland fokuserer på: at gøre hurtigere fremskridt med etablering af ét enkelt kontaktsted for administrative formaliteter i forbindelse med ansættelse af den første arbejdstager, at fremme iværksætteruddannelse, at føre en aktiv arbejdsmarkedspolitik samt at øge udbuddet af børnepasningsmuligheder.

LITAUEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Litauen gør pæne fremskridt med gennemførelsen af det nationale reformprogram, hvad angår hovedparten af de vigtigste politikker på det makroøkonomiske område, det mikroøkonomiske område og beskæftigelsesområdet. For mange vigtige foranstaltninger, som befinder sig i den indledende fase, er der dog stadig en stor indsats at gøre med gennemførelsen. Der er kun gjort beskedne fremskridt med opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

3. Blandt de stærke sider ved Litauens nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er: pensions-, sundheds- og skattereformerne, foranstaltninger til forbedring af vej- og jernbaneinfrastrukturerne, vedtagelse af den ajourførte nationale energistrategi, styrkelse af den aktive arbejdsmarkedspolitik, navnlig ved jobrotationsforanstaltninger og initiativer til modernisering af den grundlæggende uddannelse og erhvervsuddannelse.

4. De politikområder i det litauiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: at styrke foranstaltninger, der tage sigte på at øge investeringerne i FoU, som på nuværende tidspunkt ikke forekommer tilstrækkelige, hvis de ambitiøse mål skal nås, at lægge større vægt på foranstaltninger til fremme af arbejdskraftens bevægelighed samt på at tage yderligere skridt til at øge deltagelsen i livslang læring, specielt for de ældre arbejdstageres vedkommende. Det anbefales på den baggrund, at Litauen:

   — fortsætter sin indsats for at styrke sin FoU-sektor og nå sit ambitiøse mål for de samlede investeringer i FoU ved at øge de offentlige udgifter på området og fremme den private sektors investeringer på dette område

   — styrker sin indsats for at øge udbuddet af faglært arbejdskraft ved at forbedre den regionale arbejdskraftmobilitet og fremme livslang læring med særlig fokus på at inddrage ældre arbejdstagere.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, et det desuden vigtigt, at Litauen fokuserer på: at forbedre den makroøkonomiske stabilitet og at holde inflationen nede, at øge direkte udenlandske investeringer, at gøre det lettere at starte virksomheder, at forbedre miljøbeskyttelsen, at forbedre beskæftigelsessituationen for unge, at udbygge iværksætteruddannelsen, at øge børnepasningsmulighederne og at forbedre sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

LUXEMBOURG

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Luxembourg gør store fremskridt med gennemførelsen af det nationale reformprogram og de foranstaltninger, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i foråret 2006, men det er dog stadig muligt at gennemføre forbedringer for at afhjælpe de svagheder, der blev påpeget i 2005. På det makroøkonomiske område gør de vedtagne foranstaltninger det muligt at konsolidere de offentlige finanser og holde inflationen nede. På det mikroøkonomiske område er der ved at blive iværksat en vifte af lovende foranstaltninger. Der bør imidlertid lægges mere vægt på etablering af et system til overvågning og evaluering af de årlige fremskridt, og der bør iværksættes flere foranstaltninger, f.eks. vedrørende hjælp til etablering af nye virksomheder og over for små og mellemstore virksomheder. På trods af visse lovende reformer på beskæftigelsesområdet er der ikke offentliggjort nye initiativer til forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen blandt ældre arbejdstagere, og der er endnu ikke gennemført større reformer til forbedring af uddannelsessystemet.

3. Blandt de positive resultater i forbindelse med formuleringen, gennemførelsen og forbedringen af det nationale reformprogram kan nævnes aftalen mellem staten og arbejdsmarkedets parter om en ordning til at dæmpe inflationstendenser, som har været konstateret siden 2002, gennem indstilling af indeksreguleringen af lønninger og sociale ydelser. Det er også via denne trepartsaftale, at der ydes beskæftigelses-støtte til virksomheder, som gør en indsats for at undgå afskedigelser. Luxembourg har ligeledes øget børnepasningsmulighederne betydeligt. Det er desuden positivt, at FoU-området er blevet prioriteret. Der er endelig truffet en række foranstaltninger, der skal sikre bæredygtig udvikling, og energistrategien er et skridt i den rigtige retning.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Luxembourg fokuserer på: at udarbejde en strategi, der tager sigte på yderligere at øge beskæftigelsesfrekvensen blandt de ældre arbejdstagere, at udarbejde en detaljeret strategi, der tager sigte på yderligere reform af de nuværende førtidspensioneringsordninger, at gøre en større indsats for at forhindre, at børn og unge forlader skolen for tidligt, navnlig på ungdomsuddannelserne, at fjerne kunstige barrierer mellem forskellige former for uddannelse samt at sikre opfølgning af effekten på faldet i ungdomsarbejdsløsheden af de foranstaltninger, der for nylig blev vedtaget for denne gruppe. For at forbedre erhvervsklimaet er der desuden behov for mere støtte til konkurrencedygtige markeder, til gennemførelse af EU-direktiver samt til små og mellemstore virksomheder.

UNGARN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Ungarns fremskridt med gennemførelsen af landets nationale reformprogram har været begrænsede. Det skal dog bemærkes, at Ungarn fremlagde et revideret nationalt reformprogram i oktober 2006. Efter betydelige budgetoverskridelser har regeringen været nødt til at foretage en omfattende revision af sin finanspolitik. Visse reformer er blevet gennemført på både beskæftigelsesområdet og på det mikro-økonomiske område. Der mangler dog stadig at blive gjort en stor indsats på disse områder, og den makroøkonomiske stabilitet skal forbedres. Der er gjort begrænsede fremskridt med opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds møde i foråret 2006.

3. Blandt de stærke sider ved det nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er: nyligt vedtagne korrigerende foranstaltninger, herunder både indtægtsforøgelser og i stigende omfang nedskæringer af udgifter, med henblik på at nedbringe underskuddet, reformen af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet, indledende skridt til samling af arbejdsformidling og sociale serviceydelser under ét og fjernelse af hindringer for markedsadgang på visse områder, navnlig inden for detailhandelen i den farmaceutiske sektor.

4. De politikområder i det ungarske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: at gennemføre den planlagte strategi til budgetmæssig konsolidering og skabe grundlaget for langsigtet bæredygtighed for de offentlige finanser, som på nuværende tidspunkt er truet, at styrke aktive arbejdsmarkedspolitikker, at øge incitamenterne til at arbejde samt at forbedre kvaliteten af uddannelserne og bringe dem i større overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov. Det anbefales på den baggrund, at Ungarn:

   — fortsætter med at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre en troværdig nedbringelse af underskuddet på de offentlige finanser og af bruttogældskvoten ved at gøre en større indsats på udgiftssiden, herunder ved mere detaljerede og omfattende regler for udgifter

   — reformerer den offentlige administration, sundhedsvæsenet, pensions- og uddannelsessystemerne for at sikre langsigtet finanspolitisk bæredygtighed og forbedre den økonomiske effektivitet. Dette bør omfatte skridt til yderligere begrænsning af førtidspensionering, reduktion af antallet af personer, der modtager invalidepension, og yderligere omstrukturering af sundhedsvæsenet

   — styrker aktive arbejdsmarkedspolitikker, indfører nye incitamenter til at arbejde og til at blive på arbejdsmarkedet og afslutter integreringen af arbejdsformidling og sociale ydelser under ét

   — sørger for, at alle får adgang til uddannelse og efteruddannelse af høj kvalitet, og i højere grad tilpasser uddannelserne til arbejdsmarkedets behov, især gennem uddannelse af et tilstrækkeligt antal kandidater inden for teknologi og naturvidenskab.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Ungarn fokuserer på: at reformere den offentlige forskning, at nedskære og omdirigere statsstøtte, at udvikle en sammenhængende strategi for FoU, innovation og ikt, at begrænse den administrative byrde for virksomheder yderligere, at forbedre adgangen til arbejdsmarkedet for de vanskeligt stillede, at bekæmpe sort arbejde, at reducere vedvarende regionale beskæftigelsesforskelle og at gennemføre den ungarske strategi for livslang læring.

MALTA

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Malta har gjort pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Landet har også taget skridt til at opfylde hovedparten af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Gennemførelsen skrider hurtigt frem med hensyn til den finanspolitiske bæredygtighed, som af myndighederne anses for at være afgørende for at kunne skabe mere vækst og beskæftigelse og gå over til euroen. Der er gjort mere beskedne fremskridt med gennemførelse af foranstaltninger på det mikroøkonomiske område og beskæftigelsesområdet.

3. Blandt de stærke sider ved Maltas nationale reformprogram og dets gennemførelse er: de skattereformer, der blev bebudet for nylig, den fortsatte udvikling af grundlæggende strategier for FoU og innovation, en ny ordning for iværksætteruddannelse og en række lovende uddannelsesinitiativer.

4. De politikområder i det nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: at forbedre konkurrenceevnen i flere sektorer, herunder forretningsservice, at nedskære og omdirigere statsstøtte, sætte skub i FoU-investeringerne og at øge udbuddet af arbejdskraft. Det anbefales på den baggrund, at Malta:

   — træffer yderligere foranstaltninger på baggrund af den igangværende gennemgang, herunder styrker konkurrencemyndigheden, for at øge konkurrencen, navnlig inden for forretningsservice, begrænser statsstøtten og omdirigerer den til horisontale formål, navnlig FoU

   — øger indsatsen for at få flere ud på arbejdsmarkedet, navnlig kvinder, øger indsatsen for at bekæmpe sort arbejde og gør en yderligere indsats med hensyn til social sikring for at gøre det mere attraktivt at arbejde.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Malta fokuserer på: at gennemføre og styrke forsinkede reformtiltag i sundhedssektoren, at indføre systematisk evaluering og fremskynde forenkling af lovgivningen, at beregne FoU-udgifterne mere nøjagtigt, at sammenkoble Malta med Europas energinetværk, at bygge videre på resultater, der er opnået med at højne uddannelsesniveauet og begrænse antallet af børn og unge, der forlader skolen for tidligt, og på at øge beskæftigelsesfrekvensen hos ældre arbejdstagere, og der bør i den forbindelse ikke anvendes førtidspensionering med det formål at reducere antallet af ansatte i den offentlige sektor.

NEDERLANDENE

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Nederlandene gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Der er visse risici på det makroøkonomiske område, navnlig med hensyn til mulig løninflation, husstandenes gæld og tilstramning på arbejdsmarkedet, men de overordnede politikrammer er gode. Nederlandene har generelt opnået positive resultater på det mikroøkonomiske område. Selv om der er fastsat politikker for at fremme FoU og innovation, er der set i lyset af regeringens ambitiøse mål for FoU stadig meget, der skal gøres. På beskæftigelsesområdet tegner der sig generelt også et positivt billede, hvor de fleste grupper har høje beskæftigelsesrater, men udbuddet af arbejdskraft bør øges yderligere, især for kvinder, ugunstigt stillede grupper og ældre arbejdstagere. Nederlandene er i gang med at styrke sit nationale reformprogram for at opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006, men der kræves yderligere foranstaltninger for at etablere et enkelt offentligt forvaltningssted med henblik på rekruttering af den første medarbejder.

3. Blandt de stærke sider ved Nederlandenes nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er: foranstaltningerne til at fremme konkurrence, anvendelsen af standardomkostningsmodellen til måling af administrative byrder og ordningen med innovationsværdikuponer, som begge er initiativer, der i vid udstrækning er taget op af andre medlemsstater, tiltag til pensionsreformer, ordninger for sygesikring og handicappede og reformer, der tager sigte på at højne uddannelses-niveauet, udbygge livslang læring og skabe bedre forbindelser mellem uddannelserne og arbejdsmarkedet.

4. Det politikområde i det nederlandske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er forøgelse af udbuddet af arbejdskraft. Det anbefales på den baggrund, at Nederlandene:

— træffer yderligere foranstaltninger til at øge arbejdskraftudbuddet, navnlig blandt ældre arbejdstagere, kvinder og ugunstigt stillede grupper.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Nederlandene fokuserer på: foranstaltninger til forøgelse af den private sektors udgifter til FoU, etablering af et enkelt offentligt forvaltningssted med henblik på rekruttering af den første medarbejder. Hvis det med eksisterende foranstaltninger ikke hen ad vejen lykkes at opnå en mærkbar forøgelse af det samlede antal timer, der arbejdes i økonomien, vil det være nødvendigt at overveje yderligere incitamenter.

ØSTRIG

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Østrig gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram, navnlig på det mikroøkonomiske område, hvor der generelt er gennemført et betydeligt antal foranstaltninger, når der lige ses bort fra konkurrence inden for tjenesteydelser. Der er stor makroøkonomisk stabilitet, selv om der vil være behov for yderligere tiltag for at sikre de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed. Der er også generelt opnået gode resultater med beskæftigelsespolitikken, selv om der er behov for at gøre mere på visse områder. Østrigs opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006 er generelt tilfredsstillende.

3. Østrig har navnlig opnået lovende resultater med anvendelse af vedvarende energi og kan på det område inspirere andre lande. Landet har også opnået gode resultater med at reducere de små og mellemstore virksomheders administrationsomkostninger. Endvidere gør Østrig fremskridt med hensyn til FoU-målet på 3 %, hvor der er særligt lovende modeller for samarbejdet mellem videnskab og industri.

4. De politikområder i Østrigs nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er forøgelse af udbuddet af arbejdskraft blandt ældre arbejdstagere og forbedring af kvalifikationerne hos ugunstigt stillede unge. Det anbefales på den baggrund, at Østrig:

— forbedrer incitamenterne for ældre arbejdstagere til at fortsætte med at arbejde, navnlig ved gennemførelse af en bredt anlagt strategi for livslang læring med særlig fokus på jobrelateret uddannelse og reform af ordningerne for skattebegunstigelser og forbedrer uddannelsesvilkårene for ugunstigt stillede unge.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Østrig fokuserer på: at nå målet om budgetbalance i 2008, at øge konkurrencen inden for tjenesteydelser, at styrke iværksætterånden, at formulere politikker og foranstaltninger til yderligere emissionsbegrænsninger og at forbedre ligestillingen på arbejdsmarkedet, bl.a. ved at forbedre børnepasningsmulighederne.

POLEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Polen gør begrænsede fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Der er tegn på, at Polen begynder at gøre hurtige fremskridt på det mikroøkonomiske område, selv om gennemførelsen af mange foranstaltninger befinder sig i den indledende fase. Der er behov for en mere målrettet gennemførelse af reformerne på beskæftigelsesområdet. Reformerne af de offentlige finanser er forsinkede, skønt Polen har planlagt skridt i den rigtige retning. Der er begrænset politikopfølgning af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

3. Blandt de mest lovende reformer, som Polen gennemfører, er forenklingerne af skattereglerne, udviklingen af en udtrykkelig strategi til forbedring af lovgivningen og skridt til at forbedre små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering.

4. De politikområder i det polske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: finanspolitisk konsolidering, større konkurrence i netværksindustrier, øget kvantitet og bedre kvalitet på FoU-området, udvidet og mere effektiv anvendelse af aktive arbejdsmarkedspolitikker og forbedring af arbejdskraftens kvalifikationer og incitamenterne til at arbejde. Det anbefales på den baggrund, at Polen:

— fortsætter sine bestræbelser for at opnå stadig finanspolitisk konsolidering og for så vidt angår det nominelle underskud på statsbudgettet indfører yderligere mekanismer for at forbedre kontrollen med udgifterne

— forbedrer rammerne for konkurrencen i netværksindustrier, herunder gennem en revision af reguleringsmyndighedernes rolle

— fortsætter med at reformere den offentlige forskning med henblik på at skabe dynamik inden for FoU og innovation og forbedre rammerne for FoU i den private sektor for derved at øge gevinsterne fra direkte udenlandske investeringer

— afslutter reformen af den offentlige arbejdsformidling for at forbedre og øge effektiviteten af den aktive arbejdsmarkedspolitik, navnlig for ældre og unge arbejdstagere; letter beskatningen af arbejde og reviderer socialsikringssystemerne for at øge incitamentet til at arbejde, fastlægge politikker, der skal øge de voksnes deltagelse i livslang læring og modernisere uddannelsessystemerne i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Polen fokuserer på: at forbedre transportinfrastrukturen, at forbedre miljøbeskyttelsen, at reducere og omdirigere statsstøtten yderligere, at sikre effektive rammer for konkurrencen i den finansielle sektor; målrettet at fortsætte processen med at liberalisere energimarkederne, at fremskynde virksomhedsregistreringen og sikre, at de samhørighedspolitiske redskaber understøtter de strukturelle foranstaltninger, der blev fremhævet i statusrapporten for at fremme vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse og social samhørighed. Der bør opstilles et fast og realistisk mål for den samlede investering i FoU frem til 2010.

PORTUGAL

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Portugal gør pæne fremskridt med gennemførelsen af foranstaltningerne i det nationale reformprogram, navnlig på de makro- og mikroøkonomiske områder. På det beskæftigelsespolitiske område er der også gjort fremskridt, specielt med hensyn til reformer på uddannelsesområdet i forbindelse med programmet for nye muligheder, men på det vigtige område vedrørende tilpasning af arbejdsmarkedet og flexicurity er der endnu ikke truffet tilstrækkelige foranstaltninger. Der er generelt gjort pæne fremskridt med opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. Der er under hensyn til de ambitiøse mål og Portugals udgangspunkt behov for en betydelig yderligere indsats på alle politikområder for at nå programmålene fuldt ud.

3. Blandt de stærke sider ved Portugals reformproces bør fremhæves de omfattende reformer, der er sat i gang i den offentlige administration, foranstaltninger til fremme af virksomhedsstart inden for en time, justering af alderspensionsordninger og omfattende konsolideringsforanstaltninger inden for sundhedsvæsenet og foranstaltningerne til at forbedre kvalifikationsniveauet for unge og voksne. Indsatsen for at styrke FoU er øget og indgår i en sammenhængende strategi under den ambitiøse teknologiplan. Der gennemføres også omfattende reformer i uddannelsessektoren, navnlig gennem foranstaltninger, der skal forbedre læsefærdighederne hos unge og rationalisere det nationale skolenetværk og styrke det nationale erhvervsuddannelsessystem.

4. De politikområder i det portugisiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: forbedring af uddannelsesniveauet og livslang læring, forbedring af arbejdsmarkedets tilpasningsevne og begrænsning af segmenteringen. Disse udfordringer skal tages op på baggrund af yderligere fremskridt med den administrative reform og begrænsning af voksende sociale overførsler. Det anbefales derfor, at Portugal:

— i forbindelse med den igangværende indsats for at skabe finanspolitisk balance og gennemføre reformer i den offentlige administration i højere grad anvender de offentlige midler til at støtte potentielle vækstmuligheder, samtidigt med at der føres stram kontrol med det generelle offentlige udgiftsniveau

— gennemfører foranstaltninger til en meget mærkbar forbedring af de unges uddannelsesniveau og udvikler et erhvervsuddannelsessystem, der er i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og baseret på det seneste forslag om at udarbejde en national referenceramme for kvalifikationer

— fortsætter moderniseringen af reglerne om sikkerhed i beskæftigelsen, herunder indfører lovgivning til fremme af fleksibilitet og sikkerhed for at begrænse en høj grad af segmentering på arbejdsmarkedet.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Portugal fokuserer på: at sikre, at den lovende teknologiplan gennemføres fuldt ud, at forbindelserne mellem forskning og erhvervslivet konsolideres, at inddrage den private sektor yderligere, at sikre reel konkurrence inden for energi og på markederne for finansielle tjenesteydelser, at reducere emissionerne, at indhente det forsømte med hensyn til gennemførelse af EU-lovgivning i national lov og at fjerne hindringerne for, at der kan skabes social samhørighed.

SLOVENIEN

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Slovenien gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Slovenien træffer velegnede foranstaltninger på visse centrale områder, f.eks. i forbindelse med iværksættere og bedre regulering. Landet har iværksat hovedparten af de vigtige reformer af beskæftigelsespolitikkerne og i den forbindelse haft fordel af relativt gunstige makroøkonomiske vækstbetingelser. Der er vedtaget en række foranstaltninger til reform af de offentlige udgifter med henblik på at nedsætte dem. Det samme gælder på det mikroøkonomiske område, hvor der gøres fremskridt med henblik på at skabe bedre rammer for øget innovation og konkurrence. Hvad angår arbejdsmarkedet er der indtil videre ikke gjort tilstrækkelige fremskridt med gennemførelse af en strategi for aktiv aldring og fjernelse af hindringer for unges beskæftigelse. Der er gjort relativt moderate fremskridt med opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006.

3. De stærke sider ved gennemførelsen af det nationale reformprogram og dets gennemførelse omfatter: finanspolitiske reformtiltag, forskellige foranstaltninger for iværksættere, den igangværende omlægning af statsmidler til porteføljeinvesteringer, den stadigt mindre andel af statsstøtte i bruttonationalproduktet og fremskridtet hen imod fuld liberalisering af energimarkederne og etableringen af en ny spiller på markedet.

4. De politikområder i det slovenske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: forbedring af den langsigtede finanspolitiske bæredygtighed, forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen hos ældre arbejdstagere og styrkelse af aktiverings- og forebyggelsesforanstaltningerne i beskæftigelsespolitikken, som på nuværende tidspunkt ikke gør det muligt at tilpasse sig hurtigt skiftende vilkår på arbejdsmarkedet. Det anbefales på den baggrund, at Slovenien:

— træffer yderligere foranstaltninger til reformering af pensionssystemet og fremme af aktiv aldring med det sigte at øge beskæftigelsesfrekvensen hos ældre arbejdstagere og at forbedre den langsigtede bæredygtighed

— forbedrer arbejdsformidlingen i lyset af udviklingen hen imod mere fleksible ansættelseskontrakter og de allerede skærpede betingelser for at modtage ydelser og opprioriterer, at der tilbydes arbejdsformidling i tidligere faser af ledigheden.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Slovenien fokuserer på: at opstille konkrete og realistiske mål for investering i FoU, at styrke den rolle, som det nye kontor for vækst samt det slovenske teknologiagentur skal spille, at forbedre håndhævelsen af lovgivningen til beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret, at forbedre konkurrencen, navnlig inden for lovregulerede brancher og forretningsservice, at øge effektiviteten i den slovenske konkurrencestyrelse, at forbedre fremme af miljøteknologi og energieffektivitet, at afkorte procedurerne for virksomhedsetablering og at reducere de dertil hørende omkostninger, at begrænse segmenteringen og at integrere unge på arbejdsmarkedet, at styrke forbindelserne mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet.

SLOVAKIET

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Slovakiet gør fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram. Der er dog stadig vigtige udfordringer, der skal tages op, og der er behov for at iværksætte yderligere foranstaltninger, navnlig på det mikroøkonomiske område og på beskæftigelsesområdet. Resultaterne med hensyn til at opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006, er blandede.

3. Blandt de stærke sider ved det nationale reformprogram og gennemførelsen heraf er: politikker til at forbedre erhvervsklimaet og etablere et informationssamfund er nu begyndt at give resultater, beskæftigelsen er øget med nye skatteincitamenter, mobilitetsforanstaltninger og visse forbedringer af de tjenester, der tilbydes visse ugunstigt stillede grupper, og fremskridt med reformen af de videregående uddannelser sammen med nye foranstaltninger til støtte for ikt og integrering af vanskeligt stillede børn i uddannelsessystemet.

4. De politikområder i det slovakiske nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: inden for rammerne af en finanspolitisk konsolidering afsættelse af flere ressourcer til FoU, innovation og uddannelse og fastlæggelse af klare strategier og prioriteter på disse områder, styrkelse af indsatsen for at forbedre kvalifikationer og livslang læring og yderligere begrænsning af langtidsledigheden yderligere, navnlig blandt sårbare grupper, bl.a. romamindretallet. Det anbefales på den baggrund, at Slovakiet:

— omfordeler ressourcer til FoU og uddannelse og afslutter fastlæggelsen af en sammenhængende national strategi for FoU og innovation med stærke forbindelser mellem forskningsinstitutioner og virksomhederne

— indfører en strategi for livslang læring, der omfatter udvikling af alle uddannelsessystemer og -niveauer, og som tager hensyn til arbejdsmarkedets og enkeltpersoners behov og forbedrer kvalifikationsniveauet og færdighederne, og supplerer reformen af den videregående uddannelse med en reform af grunduddannelsen og uddannelsen på gymnasieniveau

— fastlægger en sammenhængende strategi til afhjælpning af langtidsledigheden omfattende, navnlig gennem målrettede arbejdsmarkedspolitikker for de mest sårbare grupper.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Slovakiet fokuserer på: at fortsætte sin indsats på ikt-området, især hvad angår bredbåndsinfrastrukturen, at forbedre reguleringssystemet, at udjævne de kønsbestemte lønforskelle og at fastlægge en strategi for aktiv aldring for at øge beskæftigelsen for ældre arbejdstagere.

FINLAND

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Finland gør store fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram, og det går generelt også godt med at opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds møde i foråret 2006. Der er navnlig gjort fremskridt med at forbedre erhvervsklimaet for små og mellemstore virksomheder.

3. Blandt de mange styrker ved Finlands nationale reformprogram og dets gennemførelse er: den yderligere indsats for at udskyde pensionering, supplering af den allerede omfattende indsats for at styrke bæredygtigheden i de offentlige finanser og forberede Finland på konsekvenserne af en aldrende befolkning og en række vigtige foranstaltninger til yderligere forbedring af Finlands allerede fortrinlige videnbase.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det vigtigt, at Finland fokuserer på: at gennemføre reformer til forbedring af konkurrenceevnen og produktiviteten inden for visse tjenestesektorer, at forenkle ansættelsesprocedurerne for virksomheder, at tilskynde til lokale lønforhandlinger og at løse flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet med særligt henblik på at bekæmpe høj strukturel arbejdsløshed, navnlig arbejdsløsheden for lavtuddannede arbejdstagere, herunder unge.

SVERIGE

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Sverige gør store fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram, som er blevet revideret af den nye regering. Landet er i færd med at opfylde de fleste af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006. De stabilitetsorienterede makroøkonomiske rammer er velegnede og fungerer godt. Der gøres en stor indsats for at øge incitamenterne til at arbejde. Der er behov for yderligere foranstaltninger for at øge konkurrencen inden for tjenesteydelser.

3. Blandt de stærke sider ved Sveriges nationale reformprogram og dets gennemførelse er: de fremskridt, der er gjort med at øge den offentlige investering i FoU og iværksætte foranstaltninger til fremme af innovation, den dynamiske tilgang til fremme af iværksætterinitiativer, Sveriges resultater med at tilskynde til bæredygtig anvendelse af energi, som er blandt de bedste i EU, fremskridt med at øge udbuddet af arbejdskraft, foranstaltninger, der skal gøre det mere enkelt og indbringende at drive virksomhed gennem udfasning af skatter og begrænsning af den administrative byrde, og endelig forslag til at styrke incitamenterne til at arbejde, navnlig gennem ændringer af beskatningen af arbejde og ændringer inden for de sociale ydelser.

4. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det vigtigt, at Sverige fokuserer på: at træffe yderligere reguleringsforanstaltninger til at øge konkurrencen, navnlig inden for tjenesteydelser, at foretage hurtig gennemførelse af planlagte forbedringer af konsekvensanalysesystemet, at anvende en mere sammenhængende tilgang med henblik på at opnå bedre regulering, at styrke sin strategi til at øge udbuddet af arbejdskraft og antallet af timer, der arbejdes, herunder ved gennemførelse af forslag til at øge incitamenterne til at arbejde, samt på at iværksætte mere effektive foranstaltninger til at øge beskæftigelsesfrekvensen hos indvandrere og unge og at få personer under sygdomsrelaterede ordninger tilbage på arbejdsmarkedet.

DET FORENEDE KONGERIGE

1. I lyset af den analyse, som er fremlagt i Kommissionens årlige statusrapport for 2007 — Del II — og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Det Forenede Kongerige gør pæne fremskridt med gennemførelsen af sit nationale reformprogram og opfyldelsen af de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds møde i foråret 2006. Der er gjort mærkbare fremskridt på alle politikområder, navnlig på det mikroøkonomiske område og beskæftigelsesområdet. På det makroøkonomiske område er den finanspolitiske konsolidering begyndt, og der er lagt planer for yderligere finanspolitisk konsolidering, der nu bør gennemføres; der er desuden udarbejdet planer for en pensionsreform, og et lovgivningsudkast er allerede forelagt parlamentet. Det Forenede Kongerige har gjort en større indsats for at involvere de berørte parter.

3. De særligt stærke sider ved gennemførelsen af Det Forenede Kongeriges reform er fremme af iværksætterkulturen og bedre regulering og gennemførelse af velfærdsreformer. Der er allerede gennemført mange andre succesfulde reformer som f.eks. åbningen af energimarkedet, øget investering i transportinfrastruktur, og der er indført betalingspolitikker, f.eks. i London for at nedbringe trafiktætheden. Det Forenede Kongerige er også gået i gang med innovative reformer, der skal sikre bedre anvendelse af de offentlige midler, og som stadig er i gang.

4. De politikområder i det nationale reformprogram, hvor der er størst behov for at takle udfordringer, er: forbedring af færdighederne på det grundlæggende niveau og mellemniveauet i forhold til andre økonomier, og indførelse af yderligere foranstaltninger til at udjævne skævheder og udelukkelse på arbejdsmarkedet. Det anbefales på den baggrund, at Det Forenede Kongerige:

— forbedrer færdighederne på det grundlæggende niveau og mellemniveau, hvilket er behandlet i den nylige Leitch-rapport om færdigheder, for at øge produktiviteten og yderligere forbedre beskæftigelsesudsigterne for de dårligst stillede.

5. I den periode, som det nationale reformprogram dækker, er det desuden vigtigt, at Det Forenede Kongerige fokuserer på: at sikre, at de nuværende forslag om pensionsreform gennemføres effektivt, at øge boligudbuddet gradvist for at nedbringe boligpriserne på mellemlang sigt, at gennemføre sin strategi for videnskab og innovation; der bør fastsættes mellemliggende værdier for omfanget og kvaliteten af FoU-investeringerne for 2010, og der bør træffes foranstaltninger til yderligere at styrke investeringsincitamenterne og øge den private sektors inddragelse samt at forbedre adgangen til børnepasning yderligere.

MEDLEMSSTATER I EUROOMRÅDET

1. I lyset af ovenstående analyse og på grundlag af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse kan der drages følgende konklusioner:

2. Gennemførelsesrapporterne for medlemsstaterne i euroområdet viser, at der generelt gøres fremskridt, hvilket afspejler en betydelig indsats i mange lande. Euroområdet vokser, og det samme gør dets potentiale, arbejdsmarkedet er inde i en positiv udvikling, der afspejles i faldende ledighed og stigende beskæftigelse, og der er en række reformer på vej, hvilket alt sammen gør, at udsigten til et længerevarende økonomisk opsving nu er væsentligt forbedret. Den forbedrede økonomiske situation skyldes til en vis grad tidligere strukturreformer. Dette momentum bør udnyttes til at presse kraftigt på med at få gennemført strategierne for reform og budgetmæssig konsolidering. Den øgede gensidige økonomiske og finansielle indbyrdes afhængighed som følge af en fælles valuta gør det imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne gennemfører ambitiøse politikker, der ud over at øge vækstpotentialet også omfatter foranstaltninger til sikring af en smidig tilpasning inden for den monetære union. I den sammenhæng er der behov for en effektiv koordinering af den økonomiske politik på euroområdeniveau. Det ville også bidrage til at styrke indsatsen i medlemsstaterne med henblik på at opnå finanspolitisk disciplin og strukturelle reformer. Det er nødvendigt for at øge økonomiens vækstpotentiale, forbedre euroområdets evne til at modstå asymmetriske chokpåvirkninger og dermed opretholde prisstabiliteten, samtidig med at den økonomiske dynamik fremmes i euroområdet.

3. Blandt de stærke sider ved gennemførelsen af de nationale reformprogrammer i euroområdets medlemsstater er, at der gennemføres eller planlægges lovende reformer for at forbedre anvendelsen af arbejdskraften og dens produktivitet, skabe dynamik inden for FoU og innovation, udvikle menneskelig kapital og skabe gunstigere erhvervsvilkår, navnlig gennem politikker til at øge konkurrencen og forbedre reguleringen yderligere. De nationale reformprogrammer vil kunne styrkes endnu mere, hvis de sættes ind i en samlet konsekvent og ambitiøs politisk ramme.

4. Vurderet på grundlag af de politiske konklusioner, der er formuleret for hver enkelt medlemsstat i euroområdet ud fra deres nationale reformprogrammer, er der for samtlige lande i euroområdet størst behov for en indsats på politikområder, der afhjælper svagheder ved ØMU'en og bidrager til at imødegå vedvarende forskelle i inflation, konkurrenceevne og vækst. Selv om der for budgetternes vedkommende gøres en indsats for at begrænse underskuddene, er nogle lande nødt til at fremskynde den strukturelle budgetmæssige konsolidering og fortsætte med at reformere pensionssystemerne og sundhedsvæsenet for at dæmpe de budgetmæssige konsekvenser af de aldrende befolkninger. Desuden bør kvaliteten af de offentlige finanser forbedres, navnlig med henblik på at øge produktivitet og innovation og dermed bidrage til økonomisk vækst og finanspolitisk holdbarhed. For at sikre mere dynamiske og effektive interne tilpasningsmekanismer i ØMU'en bør man søge at få markederne til at fungere bedre ved hjælp af øget konkurrence og liberalisering, navnlig for at sikre bedre mobilitet for produktionsfaktorerne, en hurtig tilpasning af priser og lønninger til chokpåvirkninger og stærkere handelsintegration. Det er bydende nødvendigt at skabe innovations- og produktivitetsvækst. Inden for en monetær union er det også vigtigt at være fast besluttet på, at lønudviklingen skal være af en art, der bidrager til stabilitet, så konkurrenceevne og beskæftigelse sikres på mellemlang og lang sigt. Den regelmæssige gennemgang af pris- og løndannelse (såvel offentlige som private lønninger), skal derfor fortsætte. Der skal lægges mere vægt på arbejdskraftens bevægelighed i landene i euroområdet. Både finansielle markeder og varemarkeder spiller en central rolle med hensyn til at lette den interne tilpasning. Navnlig den kommende evaluering af det indre marked vil have betydning for euroområdet, og det samme vil en hurtig gennemførelse af direktivet om tjenesteydelser og en fuldstændig gennemførelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser. Mere konkurrence på markederne for tjenesteydelser ville bidrage til at lette tilpasningen i ØMU'en.

Det anbefales på den baggrund, at medlemsstaterne i euroområdet, ud over hvad der fremgår af de landespecifikke henstillinger:

— benytter de gunstige konjunkturvilkår til at sigte efter eller foretage en mere ambitiøs budgetkonsolidering med henblik på at opfylde deres mål på mellemlang sigt i henhold til stabilitets- og vækstpagten, og i den forbindelse søger at opnå en årlig strukturel justering på mindst 0,5 % af BNP som en rettesnor

— forbedrer kvaliteten af de offentlige finanser ved at tage offentlige udgifter og beskatning op til fornyet gennemgang med henblik på at øge produktivitet og innovation og dermed bidrage til økonomisk vækst og finanspolitisk holdbarhed.

— i praksis gennemfører foranstaltninger, der forbedrer konkurrencen, navnlig inden for tjenesteydelser, og styrker foranstaltninger, der fremmer fuld integrering af de finansielle markeder og konkurrence inden for finansielle detailtjenesteydelser

— forbedrer fleksibiliteten og sikkerheden på arbejdsmarkedet, bl.a. gennem bedre samordning af lønudviklingen og produktivitetsudviklingen, ved at skabe balance mellem sikkerhed i ansættelsen og markedssikkerhed og vedtage foranstaltninger til fremme af arbejdskraftens bevægelighed på tværs af grænser og erhverv.

5. På baggrund af effekten af og synergien mellem nationale politikker og lokale udviklingstendenser inden for den monetære union bør medlemsstaterne i euroområdet bestræbe sig på en effektiv politikkoordinering, navnlig inden for rammerne af Eurogruppen, og, hvor det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med tidligere indgåede aftaler, i internationale fora. Det ville i mærkbart omfang bidrage til en vellykket behandling af politikudfordringerne inden for euroområdet og i den globale økonomi. Medlemsstaterne i euroområdet opfordres til at tage hensyn til disse henstillinger i deres nationale politikker. Eurogruppen vil med jævne mellemrum tage gennemførelsen af dem op til fornyet overvejelse.